

Giendele, lader han den staae urørt. I den Henseende har jeg den selv samme Erfaring som det ærede Medlem her ligeoverfor. (S. N. Hansen), at de kunne staae her i mange Aar; Folk kunne leve jævnt roligt her uden enten at forbedre eller forringe deres Giendele; og de ville da lade deres Assuranceangivelse staae ganske urørt. Det vil altsaa være let for vedkommende Selskab at træffe den Bestemmelse, at saalænge Medlemmerne finde det passende og der ikke fra Foreningens Bestyrelses Side findes Grund til Mistanke, kan Assuranceangivelsen fremdeles gjælde, uden Hensyn til, hvorlænge Manden lever. Naar man vedtager Bestemmelsen i § 55, saa kan Vedkommende, naar han kjober Papir til dobbelt Taxt og bevæger sig indenfor den Sum, hvorpaa Papiret lyder, som ung Mand udfylde en Blanket, der kan blive bestaaende, saalænge han lever. Dersom det skulde blive Tilfældet med mange af Medlemmerne, vilde det, at benytte den her ved § 55 foreslaaede Met., være en stor Forhøielse i Afgiften, men det kommer jo overhovedet, som sagt, an paa, hvorvidt Ministeriet vil bevilge Slikt eller ikke.

Indenrigsministeren ad interim:

Maa jeg dog gjøre den lille Bemærkning, at det er en Selvfølge, at naar der indføres en saadan Bestemmelse i Loven, saa vil man i Reglen, eller saa at sige i alle Tilfælde ansee sig forpligtet til at gaae ind derpaa, naar Regnskabet føres paa en ordentlig Maade; det er det, der vil fordres, og selv om man saae, at det var muligt, at Statskassen kunde tjene lidt ved den anden Form, vil dette dog ikke indeholde en Grund til ikke at gaae ind paa, hvad Loven i saa Henseende foreskriver. Jeg betragter det netop slet ikke som nogen Begunstigelse, men kun som to forskjellige Former for Opkrævningen, hvoraf den ene rigtignok er knyttet til Indenrigsministeriets Tilslæbelse; men det er, for at man kan paasee, at Regnskaberne føres med en saadan Orden og Nøiagtighed, at der ikke derfra er noget Tab for Statskassen at frygte. Iøvrigt har den ærede Taler misforstaaet mig, forsaavidt han troede, at jeg meente, at denne Bestemmelse aabnede Døren

for Undtagelser; det var et andet æret Medlem af Thinget (Alberti), der yttrede den Mening.

Ordføreren: Maa jeg udbede mig Ordet for paa Udvalgets Vegne at tage Resten af Forslaget under Nr. 33 tilbage.

Da Forslaget ikke optoges af Rogen, var det saaledes bortfaldet.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

Udvalgets Forslag til § 2:

§ 3die Linie indskydes Ordet „bestemmes“ efter Ordene: „for hvilke Taxterne“, og i 4de—5te Linie ubelædes Ordene „ere bestemte i nedenstaaende Tarif“.

vedtoges uden Afstemning som en Redaction.

1) Sammes Forslag til § 36:

§ 4de Linie sættes istedetfor „8 f.“ Følgende: „4 f., forsaavidt Gjenstandens Værdi ikke overstiger 500 Rd., og i andet Fald til Taxt 8 f.“

vedtoges eenstemmig med 76 Stemmer.

2) Sammes Forslag til samme Paragraph:

Som 2det Punktum indskydes: „Til samme Taxter blive skriftlige Meddelelser fra Mæglere til Parterne om afsluttet Kjøb og Salg at udfærdige, forsaavidt der ikke udstedes Slutsebler.“

vedtoges eenstemmig med 75 Stemmer.

Sammes Forslag til samme Paragraph:

§ 13de Linie indskydes efter „Slutsebel“ de Ord: „eller ifølge det Ovenanførte stempelpligtig Meddelelse“.

vedtoges uden Afstemning som Følge af Afstemningen under Nr. 2.

3) Sammes Forslag til samme Paragraph:

§ 14de Linie ændres „100 Rd.“ til „20 Rd.“

vedtoges med 71 Stemmer mod 1.